

NOLĪGUMS**starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā**

EIROPAS SAVIENĪBA, turpmāk "Savienība",

un

NORVĒGIJAS KARALISTE, turpmāk "Norvēģija",

turpmāk "Puses",

VĒLOTIES nodrošināt pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pareizu konstatēšanu, aprēķināšanu un iekasēšanu un PVN prasījumu piedziņu, izvairīties no nodokļu dubultās uzlikšanas vai nodokļu neuzlikšanas un apkarot krāpšanu PVN jomā,

APZINOTIES to, ka pārrobežu krāpšanas PVN jomā un PVN nemaksāšanas apkarošanai nepieciešama cieša sadarbība starp kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par šīs jomas tiesību aktu piemērošanu,

ATZĪSTOT to, ka pārrobežu krāpšanai PVN jomā un PVN nemaksāšanai ir raksturīgas īpašas iezīmes un mehānismi, kas to atšķir no citiem krāpšanas veidiem nodokļu jomā, tādējādi tam nepieciešami īpaši juridiski rīki administratīvajai sadarbībai, jo īpaši savstarpējai informācijas apmaiņai,

AR NOLŪKU piedalīties *Eurofisc* tīklā, lai veiktu konkrētas informācijas apmaiņu pārrobežu krāpšanas PVN jomā apkarošanai, ievērojot šajā nolīgumā noteiktos ierobežojumus,

APZINOTIES to, ka visām Līgumslēdzējām pusēm būtu jāpiemēro noteikumi par konfidencialitāti un personas datu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾ par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, tostarp saistībā ar *Eurofisc*,

TĀ KĀ pareizas PVN piemērošanas novērtējumu telekomunikāciju, apraides un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem var veikt vienīgi ar starptautiskās sadarbības palīdzību,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka Savienība un Norvēģija ir kaimiņi un dinamiskas tirdzniecības partneri, kā arī Puses Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums"), kura mērķis ir veicināt Līgumslēdzēju pušu tirdzniecisko un ekonomisko attiecību nepārtrauktu un līdzsvarotu stiprināšanu vienlīdzīgos konkurences apstākļos un vienu un to pašu noteikumu ievērošanu, lai izveidotu viendabīgu Eiropas Ekonomikas zonu,

ATZĪSTOT to, ka, pat ja nodokļu jautājumi nav EEZ līguma darbības jomā, tomēr sadarbība ar mērķi uzlabot PVN faktiskas piemērošanas un izpildes uzlabošanu ir Savienības un Norvēģijas interesēs,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I SADAĻA**VISPĀRĪGI NOTEIKUMI****1. pants****Mērķis**

Šā nolīguma mērķis ir izveidot regulējumu administratīvajai sadarbībai starp Savienības dalībvalstīm un Norvēģiju, lai iestādēm, kas ir atbildīgas par PVN tiesību aktu piemērošanu, dotu iespēju sniegt savstarpēju palīdzību ar mērķi nodrošināt minēto tiesību aktu ievērošanu un aizsargāt PVN ieņēmumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

2. pants

Darbības joma

1. Šis nolīgums paredz noteikumus un procedūras šādai sadarbībai:
 - a) jebkādas informācijas apmaiņa, kas varētu palīdzēt pareizi aprēķināt PVN, uzraudzīt pareizu PVN piemērošanu un cīnīties pret krāpšanu PVN jomā;
 - b) šādai piedziņai:
 - i) ar PVN saistīti prasījumi;
 - ii) administratīvie sodi, naudassodi, maksas un uzrēķini saistībā ar i) apakšpunktā minētajiem prasījumiem, ko uzlikušas administratīvās iestādes, kuru kompetencē ir iekasēt PVN vai veikt ar to saistītās administratīvās pārbaudes, vai ko ir apstiprinājušas administratīvās vai tiesu struktūras pēc minēto administratīvo iestāžu pieprasījuma;
 - iii) procenti un izmaksas saistībā ar i) un ii) apakšpunktā minētajiem prasījumiem;
2. Šis nolīgums neietekmē to, kā tiek piemēroti noteikumi par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un palīdzību prasījumu piedziņā PVN jomā starp Savienības dalībvalstīm.
3. Šis nolīgums neietekmē noteikumu par savstarpēju palīdzību krimināllietās piemērošanu.

3. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "PVN" ir pievienotās vērtības nodoklis, ievērojot Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības sistēmu ⁽¹⁾, un pievienotās vērtības nodoklis, ievērojot Norvēģijas 2009. gada 19. gada Likumu Nr. 58 par Norvēģijas pievienotās vērtības nodokli;
- b) "valsts" ir Savienības dalībvalsts vai Norvēģija;
- c) "valstis" ir Savienības dalībvalstis un Norvēģija;
- d) "trešā valsts" ir valsts, kas nav ne Savienības dalībvalsts, ne Norvēģija;
- e) "kompetentā iestāde" ir iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 4. panta 1. punktu;
- f) "centrālais koordinācijas birojs" ir birojs, kuram saskaņā ar 4. panta 2. punktu ir uzticēta galvenā atbildība par saziņu II sadaļas un III sadaļas piemērošanas nolūkiem;
- g) "koordinācijas departaments" ir jebkurš birojs, kurš nav centrālais koordinācijas birojs un kurš izraudzīts saskaņā ar 4. panta 3. punktu, lai pieprasītu vai sniegtu savstarpēju palīdzību saskaņā ar II sadaļu vai III sadaļu;
- h) "kompetentais ierēdnis" ir jebkurš ierēdnis, kas ir iecelts, ievērojot 4. panta 4. punktu, un kas var veikt tiešu informācijas apmaiņu saskaņā ar II sadaļu;
- i) "pieprasošā iestāde" ir centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu saskaņā ar II sadaļu kompetentās iestādes vārdā;
- j) "pieprasījuma iesniedzēja iestāde" ir valsts centrālais koordinācijas birojs vai koordinācijas departaments, kurš iesniedz pieprasījumu saskaņā ar III sadaļu;
- k) "pieprasījuma saņēmēja iestāde" ir centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai – attiecībā uz sadarbību II sadaļas ietvaros – kompetentais ierēdnis, kas saņem pieprasījumu no pieprasošās vai pieprasījuma iesniedzējas iestādes;
- l) "persona" ir:
 - i) fiziska persona;
 - ii) juridiska persona;
 - iii) ja tāda iespēja paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos – personu apvienība, kam atzīta spēja veikt tiesiskus aktus, bet kam trūkst juridiskas personas tiesiskā statusa; vai
 - iv) jebkura cita jebkāda veida un formas juridiska konstrukcija ar tiesībsubjektību vai bez tās, kas ir PVN maksātājs vai kas ir atbildīga par 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto prasījumu nomaksu;

⁽¹⁾ OVL 347, 11.12.2006., 1. lpp.

- m) "Apvienotā komiteja" ir komiteja, kuras atbildībā ir šā nolīguma pareiza darbība un īstenošana, ievērojot 41. pantu;
- n) "administratīvā pārbaude" ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko valstis veic, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu PVN jomā;
- o) "spontāna apmaiņa" ir nesistemātiska informācijas paziņošana citai valstij jebkurā brīdī un bez iepriekšēja pieprasījuma;
- p) "automātiska apmaiņa" ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai valstij bez iepriekšēja pieprasījuma;
- q) "vienlaicīga kontrole" ir saskaņota kontrole, kuras gaitā pārbauda nodokļa maksātāja vai savā starpā saistītu nodokļa maksātāju nodokļa saistības un kuru organizē vismaz divas valstis ar kopīgām vai papildinošām interesēm;
- r) "elektroniski" nozīmē – izmantojot datu elektroniskās apstrādes (ietverot datu saspiešanu) un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radioaidišanu, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;
- s) "CCN/CSI tīkls" ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu ("CCN") un kopējo sistēmas saskarni ("CSI"), kuru Savienība izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentajām nodokļu iestādēm;
- t) "telekomunikāciju pakalpojumi, radio un televīzijas apraides pakalpojumi un elektroniski sniegti pakalpojumi" ir pakalpojumi, kas definēti 6.a, 6.b un 7. pantā Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011⁽¹⁾, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu.

4. pants

Organizācija

1. Katra valsts izraugās kompetento iestādi, kura ir atbildīga par šā nolīguma piemērošanu.
2. Katra valsts izraugās:
 - a) vienu centrālo koordinācijas biroju, kuram uztic galveno atbildību par šā nolīguma II sadaļas piemērošanu; un
 - b) vienu centrālo koordinācijas biroju, kuram uztic galveno atbildību par šā nolīguma III sadaļas piemērošanu.
3. Katra kompetentā iestāde tieši vai deleģējot var izraudzīties:
 - a) koordinācijas departamentus tiešai informācijas apmaiņai saskaņā ar šā nolīguma II sadaļu;
 - b) koordinācijas departamentus savstarpējas palīdzības pieprasīšanai vai sniegšanai saskaņā ar šā nolīguma III sadaļu atbilstoši to īpašajai teritoriālajai vai darbības kompetencei.
4. Katra kompetentā iestāde tieši vai deleģējot var izraudzīties kompetentos ierēdņus, kuri var veikt tiešu informācijas apmaiņu, pamatojoties uz šā nolīguma II sadaļu.
5. Centrālie koordinācijas biroji uztur atjauninātu sarakstu ar koordinācijas departamentiem un kompetentajiem ierēdņiem un dara to pieejamu pārējiem centrālajiem koordinācijas birojiem.
6. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem palīdzības pieprasījumu saskaņā ar šo nolīgumu, tas par to informē savu centrālo koordinācijas biroju.
7. Ja centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem savstarpējas palīdzības pieprasījumu, kurā lūgts veikt pasākumus ārpus tā kompetences, tas šo pieprasījumu nekavējoties nosūta kompetentajam centrālajam koordinācijas birojam vai koordinācijas departamentam un par to informē pieprasīto vai pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 8. pantā noteiktais laikposms sākas nākamajā dienā pēc palīdzības pieprasījuma nosūtīšanas kompetentajam centrālajam koordinācijas birojam vai kompetentajam centrālajam koordinācijas departamentam.
8. Katra valsts viena mēneša laikā pēc šā nolīguma parakstīšanas informē Eiropas Komisiju par savu kompetento iestādi šā nolīguma nolūkiem un nekavējoties informē par tās maiņu. Eiropas Komisija uztur atjauninātu kompetento iestāžu sarakstu un dara to pieejamu Apvienotajai komitejai.

⁽¹⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

5. pants

Pakalpojumu līmeņa nolīgums

Saskaņā ar Apvienotās komitejas noteikto procedūru noslēdz pakalpojumu līmeņa nolīgumu, ar ko nodrošina tehnisko kvalitāti un kvantitāti pakalpojumiem, kuru mērķis ir nodrošināt sakaru un informācijas apmaiņas sistēmu darbību.

6. pants

Konfidencialitāte un personas datu aizsardzība

1. Jebkādu informāciju, ko valsts ieguvusi saskaņā ar šo nolīgumu, uzskata par konfidenciālu un aizsargā tādā pašā veidā kā informāciju, kas iegūta saskaņā ar tās iekšējiem tiesību aktiem, un, ciktāl tas nepieciešams personas datu aizsardzībai, saskaņā ar Eiropas Padomes un Parlamenta Direktīvu 95/46/EK un aizsardzības pasākumiem, kurus atbilstoši tās tiesību aktos paredzētajām prasībām var precizēt valsts, kas sniedz informāciju.
2. Šādu informāciju var izpaust personām vai iestādēm (tostarp tiesām un administratīvajām vai uzraudzības struktūrām), uz kurām attiecas PVN jomas tiesību aktu piemērošana, un PVN pareizas aprēķināšanas nolūkā, kā arī izpildes piemērošanas nolūkā, ieskaitot piedziņas vai nodrošināšanas pasākumus saistībā ar PVN prasījumiem.
3. Šā panta 1. punktā minēto informāciju var izmantot arī citu nodokļu un obligāto sociālā nodrošinājuma iemaksu aprēķināšanai un izpildei, tostarp piedziņai. Ja informācija, ar kuru notikusi apmaiņa, atklāj vai palīdz pierādīt notikušus nodokļu tiesību aktu pārkāpumus, to var izmantot arī administratīvu vai kriminālu sankciju uzlikšanai. Informāciju var izmantot tikai 2. punktā minētās personas vai iestādes un arī tad tikai šā punkta iepriekšējos teikumos noteiktajiem nolūkiem. Tās to var izpaust atklātās tiesas sēdēs vai tiesu nolēmumos.
4. Neatkarīgi no 1. un 2. punktu, valsts, kura sniedz informāciju, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, ļauj valstij, kura saņem informāciju, to izmantot citiem nolūkiem nekā tie, kas minēti 2. panta 1. punktā, ja informācijas sniedzējas valsts tiesību aktos ir paredzēta informācijas izmantošana līdzīgiem nolūkiem. Pieprasījuma saņēmēja iestāde šādu pieprasījumu pieņem vai noraida viena mēneša laikā.
5. Ziņojumus, pārskatus un jebkādus citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem, ko valsts ieguvusi, saņemot šajā nolīgumā paredzēto palīdzību, minētajā valstī var izmantot kā pierādījumu uz tāda paša pamata kā minētās valsts citas iestādes sniegtus dokumentus.
6. Informāciju, ko viena valsts ir sniegusi citai valstij, pēdējā minētā valsts var nodot citai valstij ar tās kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju, no kuras šī informācija nākusi. Informācijas izcelsmes valsts var iebilst pret šādu dalīšanos ar informāciju desmit darbdienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi ziņu no dalībvalsts, kura vēlas dalīties ar informāciju.
7. Valstis var nodot informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo nolīgumu, trešām valstīm, ievērojot šādus nosacījumus:
 - a) uz informācijas nodošanu attiecas valstī, kas veic nodošanu, piemērojami tiesību akti, ar kuriem īsteno 25. pantu Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, sevišķi attiecībā uz pietiekamu aizsardzības līmeni, ko nodrošina attiecīgā trešā valsts;
 - b) informācijas nodošanai ir piekritusi kompetentā iestāde, no kuras šī informācija nākusi;
 - c) nodošanu atļauj vienošanās par palīdzību starp valsti, kas nodod informāciju, un attiecīgo trešo valsti.
8. Kad valsts saņem informāciju no trešās valsts, valstis var apmainīties ar minēto informāciju, ciktāl to pieļauj vienošanās par palīdzību ar konkrēto trešo valsti.
9. Katra valsts nekavējoties informē pārējās iesaistītās valstis par jebkādiem konfidencialitātes pārkāpumiem, personas datu aizsardzības pasākumu neievērošanu un jebkādam sankcijām un pēc tam piemērotām koriģējošām darbībām.
10. Personas, ko pienācīgi akreditējusi Eiropas Komisijas drošības akreditācijas iestāde, šai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs CCN/CSI tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

II SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA UN KRĀPŠANAS APKAROŠANA

1. NODAĻA

Informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma

7. pants

Informācijas apmaiņa un administratīvās pārbaudes

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasošās iestādes pieprasījuma paziņo 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, kas attiecas uz vienu vai vairākiem konkrētiem gadījumiem.
2. Lai nosūtītu 1. punktā minēto informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo pārbaužu veikšanu, kas vajadzīga šādas informācijas iegūšanai.
3. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā var būt iekļauts motivēts administratīvās pārbaudes pieprasījums. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka administratīvā pārbaude nav vajadzīga, tā nekavējoties informē pieprasīto iestādi par attiecīgajiem iemesliem.
4. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde atsakās veikt administratīvo pārbaudi par summām, kuras nodokļa maksātājs deklarējis saistībā ar pielikumā norādīto preču un pakalpojumu piegādēm, ko veicis nodokļa maksātājs, kurš veic uzņēmējdarbību pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, un kas apliekamas ar nodokli pieprasošās iestādes valstī, tad pieprasījuma saņēmēja iestāde pieprasītajai iestādei vismaz sniedz informāciju par jebkādu attiecīgo piegāzi, ko nodokļa maksātājs veicis pieprasošās iestādes valstī pēdējo divu gadu laikā, datumiem un vērtībām.
5. Lai iegūtu prasīto informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo pārbaudi, pieprasījuma saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vēršas, darbojas tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas iestādes pieprasījuma savā valstī.
6. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasošās iestādes pieprasījuma tai paziņo visu atbilstīgo informāciju, ko tā iegūst vai kas ir tās rīcībā, kā arī administratīvo pārbaužu rezultātus ziņojumu, pārskatu un citu dokumentu veidā vai arī šo dokumentu apstiprinātus norakstus vai izrakstus no šiem dokumentiem.
7. Oriģināldokumentus iesniedz tikai tad, ja tas nav pretrunā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

8. pants

Termiņš informācijas sniegšanai

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 7. pantā minēto informāciju cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas. Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā minētā informācija jau ir, termiņu samazina līdz laikposmam, kas nav ilgāks par vienu mēnesi.
2. Konkrētos īpašos gadījumos pieprasītajā iestādē un pieprasījuma saņēmēja iestādē var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 1. punktā paredzētajiem.
3. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nevar atbildēt līdz 1. un 2. punktā paredzētā termiņa beigām, tā nekavējoties rakstiski informē pieprasīto iestādi par iemesliem, kuru dēļ to nevar izdarīt, un laiku, kad tā, iespējams, varētu sniegt atbildi.

2. NODAĻA

Informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma

9. pants

Informācijas apmaiņas veidi

Informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma ir vai nu spontāna, kā noteikts 10. pantā, vai automātiska, kā noteikts 11. pantā.

*10. pants***Spontāna informācijas apmaiņa**

Valsts kompetentā iestāde bez iepriekšēja pieprasījuma nosūta citas valsts kompetentajai iestādei 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, kas tai ir zināma un kas nav nosūtīta automātiskā apmaiņā, kura minēta 11. pantā, šādos gadījumos:

- a) ja nodokļa uzlikšana ir paredzēta galamērķa valstī un ir vajadzīga informācija no izcelsmes valsts, lai nodrošinātu galamērķa valsts kontroles sistēmas efektivitāti;
- b) ja valstij ir pamats uzskatīt, ka otrā valstī ir noticis vai varētu būt noticis tiesību aktu pārkāpums PVN jomā;
- c) ja otrā valstī pastāv nodokļa zaudējumu risks.

*11. pants***Automātiska informācijas apmaiņa**

1. Informācijas kategorijas, uz ko attiecas automātiskā apmaiņa, nosaka Apvienotā komiteja saskaņā ar 41. pantu.
2. Valsts var atturēties no līdzdalības vienas vai vairāku 1. punktā minēto informācijas kategoriju automātiskā apmaiņā, ja informācijas vākšanai šādai apmaiņai būtu nepieciešams PVN maksātājiem uzlikt jaunus pienākumus vai ja tas minētajai valstij radītu nesamērīgu administratīvo slogu.
3. Katra valsts rakstiski informē Apvienoto komiteju par savu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar iepriekšējo punktu.

*3. NODAĻA****Citi sadarbības veidi****12. pants***Administratīva paziņošana**

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasošās iestādes pieprasījuma un saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu instrumentu paziņošanu pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, informē visu to instrumentu un lēmumu adresātus, kurus izdevušas pieprasošās iestādes un kuri attiecas uz tiesību aktu PVN jomā piemērošanu pieprasošās iestādes valstī.
2. Paziņojuma pieprasījumos, kuros minēts paziņojamā instrumenta vai lēmuma priekšmets, norāda vārdu/no-saukumu, adresi un jebkuru citu adresāta identificēšanai vajadzīgu informāciju.
3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasošo iestādi par savu atbildi uz paziņojuma pieprasījumu un jo īpaši tai paziņo par lēmuma vai instrumenta paziņošanas dienu adresātam.

*13. pants***Atrašanās administratīvajos birojos un līdzdalība administratīvajās pārbaudēs**

1. Ar vienošanos starp pieprasošo iestādi un pieprasījuma saņēmēju iestādi un saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību pieprasījuma saņēmēja iestāde var atļaut pieprasošās iestādes pilnvarotiem ierēdņiem atrasties pieprasījuma saņēmējas iestādes birojos vai jebkurā citā vietā, kur minētās iestādes veic savus pienākumus, lai apmainītos ar informāciju, kas minēta 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem ir piekļuve, pieprasošās iestādes ierēdņiem nodod to kopijas.

2. Ar vienošanos starp pieprasīto iestādi un pieprasījuma saņēmēju iestādi un saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību pieprasījuma saņēmēja iestāde var atļaut pieprasīto iestādes pilnvarotiem ierēdņiem piedalīties pieprasījuma saņēmējas iestādes valsts teritorijā veiktās administratīvajās pārbaudēs, lai apmainītos ar informāciju, kas minēta 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Šādas administratīvās pārbaudes veic tikai un vienīgi pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņi. Pieprasīto iestādes ierēdņi neīsteno pārbaudes veikšanas pilnvaras, kuras ir uzticētas pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem. Tomēr ar pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņu starpniecību un vienīgi nolūkā veikt administratīvo pārbaudi viņiem var būt piekļuve tām pašām telpām un dokumentiem, kuriem var piekļūt pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņi.

3. Pieprasīto iestādes ierēdņiem, kas atrodas citā valstī saskaņā ar 1. un 2. punktu, vienmēr jāspēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

14. pants

Vienlaicīgas kontroles

1. Valstis var vienoties veikt vienlaicīgas kontroles ikreiz, kad tās uzskata, ka šādas kontroles ir efektīvākas nekā tikai vienas valsts veiktas kontroles.

2. Valsts neatkarīgi identificē nodokļa maksātājus, par kuriem tā paredzējusi ierosināt veikt vienlaicīgu kontroli. Minētās valsts kompetentā iestāde paziņo attiecīgo pārējo valstu kompetentajām iestādēm par gadījumiem, par kuriem ierosināts veikt vienlaicīgu kontroli. Tā savu izvēli pēc iespējas pamato, sniedzot informāciju, kas tai likusi pieņemt šādu lēmumu. Tā norāda laikposmu, kurā šādas kontroles būtu jāveic.

3. Kompetentā iestāde, kas saņem priekšlikumu par vienlaicīgu kontroli, sadarbības iestādei apstiprina savu piekrišanu vai paziņo motivētu atteikumu parasti divu nedēļu laikā pēc priekšlikuma saņemšanas, bet ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc priekšlikuma saņemšanas.

4. Katra attiecīgā kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par kontroles operācijas uzraudzību un koordinēšanu.

4. NODAĻA

Eurofisc

15. pants

Norvēģijas līdzdalība *Eurofisc*

1. Lai sekmētu un vienkāršotu daudzpusējo sadarbību cīņā pret krāpšanu PVN jomā, Norvēģiju aicina piedalīties *Eurofisc* tīklā, kas paredzēts X nodaļā Padomes Regulā (ES) 904/2010 ⁽¹⁾ par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā, ievērojot šajā nodaļā noteiktos nosacījumus.

2. Norvēģijas līdzdalība *Eurofisc* neparedzēs iespēju *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, ko iecēlusi valsts kompetentā iestāde, piekļūt otras valsts datubāzēm.

16. pants

Eurofisc koordinācijas ierēdņi

1. Norvēģijas kompetentā iestāde ieceļ vismaz vienu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņi, kas ir atbildīgs par informācijas apmaiņu *Eurofisc* darbības jomās, kurās Norvēģija piedalās.

2. *Eurofisc* koordinācijas ierēdņi ir kompetentie ierēdņi 4. panta 4. punkta nozīmē. Viņi joprojām ir atbildīgi tikai savām valsts iestādēm.

3. Norvēģijas *Eurofisc* koordinācijas ierēdņus neieceļ par darbības jomas koordinatoriem vai *Eurofisc* priekšsēdētāju, un tie nepiedalās *Eurofisc* reglamentā paredzētajās balsošanas procedūrās.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

5. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

17. pants

Nosacījumi, kas reglamentē informācijas apmaiņu

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pieprasošajai iestādei sniedz 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju vai 12. pantā minēto administratīvo paziņojumu, ar šādiem nosacījumiem:
 - a) pieprasošās iestādes informācijas pieprasījumi to skaita vai rakstura dēļ minētajai pieprasījuma saņēmējai iestādei nerada nesamērīgu administratīvu slogu;
 - b) pieprasošā iestāde ir pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā būtu varējusi izmantot, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlāmā rezultāta sasniegšanu.
2. Šis nolīgums neuzliek pienākumu veikt pārbaudes vai sniegt informāciju par konkrētu gadījumu, ja tās valsts normatīvie akti vai administratīvā prakse, kurai informācija būtu jāsniedz, neatļauj minētajai valstij veikt šādas pārbaudes vai vākt vai izmantot šādu informāciju saviem nolūkiem.
3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja pieprasošā iestāde juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt līdzīgu informāciju. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē Apvienoto komiteju par atteikuma iemesliem.
4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas varētu izraisīt komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana varētu būt pretrunā sabiedriskajai kārtībai.
5. Šā panta 2., 3. un 4. punkts nekādā gadījumā nedod pieprasījuma saņēmējai iestādei tiesības atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija saistīta ar īpašumtiesībām kādā juridiskā personā.
6. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasīto iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem.

18. pants

Atsauksme

Ja kompetentā iestāde sniedz informāciju saskaņā ar 7. vai 10. pantu, tā var lūgt kompetento iestādi, kas saņem informāciju, sniegt atsauksmi par šo informāciju. Ja šāds lūgums tiek izteikts, kompetentā iestāde, kas saņem informāciju, neskarot tās valstī piemērojamos noteikumus par nodokļu slepenību un datu aizsardzību un ar noteikumu, ka tas šai iestādei nerada nesamērīgu administratīvo slogu, nosūta atsauksmi cik ātri vien iespējams.

19. pants

Valoda

Palīdzības pieprasījumus, tostarp paziņošanas pieprasījumus un pievienotos dokumentus, sagatavo jebkurā valodā, par kuru pieprasošā iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde ir vienojušās.

20. pants

Statistikas dati

Līdz katra gada 30. jūnijam Puses Apvienotajai komitejai elektroniski paziņo sarakstu ar statistikas datiem par šīs sadaļas piemērošanu.

21. pants

Standarta veidlapas un saziņas veidi

1. Jebkuru informāciju, ko paziņo, ievērojot 7., 10. 11., 12. un 18. pantu, un statistiku, ievērojot 20. pantu, sniedz, izmantojot standarta veidlapu, kas minēta 41. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

2. Standarta veidlapas, ciktāl iespējams, nosūta elektroniski.
3. Ja pieprasījums nav iesniegts, pilnībā izmantojot elektroniskās sistēmas, pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc saņemšanas elektroniski apstiprina pieprasījuma saņemšanu.
4. Ja kāda iestāde ir saņēmusi pieprasījumu vai informāciju, kas tai nav paredzēta, tā nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc saņemšanas elektroniski nosūta ziņojumu sūtītājam.

III SADAĻA

PALĪDZĪBA PIEDZIŅĀ

1. NODAĻA

Informācijas apmaiņa

22. pants

Informācijas pieprasījums

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma sniedz jebkādu informāciju, par ko var pamatoti uzskatīt, ka tā varētu būt noderīga pieprasījuma iesniedzējai iestādei 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto prasījumu piedziņā.

Lai sniegtu šo informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo pārbaužu veikšanu, kas vajadzīgas informācijas iegūšanai.

2. Pieprasījuma saņēmējas iestādes pienākums nav sniegt tādu informāciju:

- a) kuru tā nevarētu iegūt, ja līdzīgu prasījumu piedziņa notiktu tās vārdā;
- b) kuras izpaušana varētu izraisīt komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma atklāšanu;
- c) kuras izpaušana varētu apdraudēt drošību vai būt pretrunā sabiedriskajai kārtībai pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī.

3. Šā panta 2. punkts nekādā gadījumā nedod pieprasījuma saņēmējai iestādei tiesības atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija saistīta ar īpašumtiesībām kādā juridiskā personā.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par informācijas atteikuma iemesliem.

23. pants

Informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma

Ja nodokļu vai maksājumu atmaksa skar tādu personu, kura veic uzņēmējdarbību vai ir rezidents citā valstī, kuras teritorijā piemēro šo nolīgumu, tad valsts, no kuras jāveic atmaksa, var informēt valsti, kurā veic uzņēmējdarbību, vai rezidences valsti par plānoto atmaksu.

24. pants

Atrašanās administratīvajos birojos un līdzdalība administratīvajās pārbauдēs

1. Ar vienošanos starp pieprasījuma iesniedzēju iestādi un pieprasījuma saņēmēju iestādi un saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi ar nolūku sekmēt šajā sadaļā paredzēto savstarpējo palīdzību var:

- a) atrasties birojos, kur pieprasījuma saņēmējas valsts ierēdņi veic savus pienākumus;

- b) piedalīties administratīvajās pārbaudēs, kuras veic pieprasījuma saņēmējas valsts teritorijā;
 - c) palīdzēt pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentajiem ierēdņiem tiesas procesu laikā minētajā valstī.
2. Ciktāl tas ir atļauts saskaņā ar pieprasījuma saņēmējā valstī piemērojamajiem tiesību aktiem, 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā var vienoties, ka pieprasījuma iesniedzējas valsts ierēdņi drīkst intervēt privātpersonas un pārbaudīt uzskaiti.
3. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvarotajiem ierēdņiem, kas izmanto 1. un 2. punktā paredzēto iespēju, vienmēr jāspēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

2. NODAĻA

Palīdzība dokumentu paziņošanā

25. pants

Pieprasījums par konkrētu ar prasījumiem saistītu dokumentu paziņošanu

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma informē saņēmēju par visiem dokumentiem, tostarp tiesu dokumentiem, kas ir pieejami no pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts un kas saistīti ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto prasījumu vai tā piedziņu.

Paziņošanas pieprasījumam pievieno standarta veidlapu, kurā ir ietverta vismaz šāda informācija:

- a) vārds/nosaukums, adrese un citi dati saņēmēja identificēšanai;
- b) paziņojuma iemesls un termiņš, līdz kuram paziņojums būtu jāveic;
- c) pievienotā dokumenta apraksts un attiecīgā prasījuma raksturojums un summa;
- d) nosaukums un cita kontaktinformācija attiecībā uz:
 - i) biroju, kas ir atbildīgs par pievienoto dokumentu, un, ja atšķiras;
 - ii) biroju, kurā var iegūt sīkāku informāciju par iespējam apstrīdēt maksāšanas pienākumu.

2. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde iesniedz paziņojuma pieprasījumu, ievērojot šo pantu, vienīgi tad, ja tā nespēj paziņošanu veikt saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē attiecīgā dokumenta paziņošanu savā valstī, vai ja šāda paziņošana radītu nesamērīgas grūtības.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par jebkādu rīcību saistībā ar paziņojuma pieprasījumu un jo īpaši informē par dokumenta paziņošanas dienu adresātam.

26. pants

Paziņošanas veidi

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nodrošina to, ka paziņošana pieprasījuma saņēmējā valstī tiek veikta saskaņā ar piemērojamajiem valsts normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi.
2. Šā panta 1. punkts neskar nekādu cita veida paziņošanu, ko pieprasījuma iesniedzējas valsts kompetentā iestāde veic saskaņā ar minētajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem.

Pieprasījuma iesniedzējas valsts kompetentā iestāde var jebkuru dokumentu personai citā valstī, kuras teritorijā piemēro nolīgumu, paziņot tieši ar ierakstītu vēstuli vai elektroniski.

3. NODAĻA

Piedzīņas vai nodrošināšanas pasākumi

27. pants

Piedzīņas pieprasījums

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma piedzen prasījumus, uz kuriem pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī attiecas instruments, kas ļauj veikt izpildi.
2. Tiklīdz pieprasījuma iesniedzēja iestāde iegūst būtisku informāciju saistībā ar jautājumu, kas bija pamatā piedziņas pieprasījumam, tā to nosūta pieprasījuma saņēmējai iestādei.

28. pants

Nosacījumi, kas reglamentē piedziņas pieprasījumu

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde var neiesniegt piedziņas pieprasījumu, ja un kamēr prasījums un/vai instruments, kas atļauj piedziņu, ir apstrīdēts pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, izņemot gadījumus, kad piemēro 31. panta 4. punkta trešo daļu.
2. Pirms piedziņas pieprasījuma iesniegšanas pieprasījuma iesniedzēja iestāde izmanto visas attiecīgās savā valstī pieejamās piedziņas procedūras, izņemot šādas situācijas:
 - a) ja ir skaidrs, ka minētajā valstī nav aktīvu, ko piedzīt, vai ja šādu procedūru rezultātā nevar panākt prasījuma pilnu apmaksu un pieprasījuma iesniedzējas iestādes rīcībā ir konkrēta informācija, kas liecina, ka attiecīgajai personai ir aktīvi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī;
 - b) ja pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī pieejamo procedūru izmantošana radītu nesamērīgas grūtības.

29. pants

Instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, un citi pavaddokumenti

1. Jebkuram piedziņas pieprasījumam pievieno vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī.

Šajā vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi, ir norādīts sākotnējā instrumenta, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, galvenais saturs, un tas ir vienīgais pamats piedziņas un nodrošināšanas pasākumu veikšanai pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī. Minētajā valstī nav nepieciešams nekāds cits atzišanas, papildināšanas vai aizstāšanas akts.

Vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi, ir ietverta vismaz šāda informācija:

- a) informācija, kas ļauj identificēt sākotnējo instrumentu, kas atļauj izpildi, prasījuma apraksts, tostarp tā veids, aptvertais laikposms, jebkādi datumi saistībā ar izpildes procesu; un prasījuma summa un citi prasījuma dati, piemēram, pamatsumma, uzkrātie procenti utt.;
 - b) vārds/nosaukums un citi dati parādnieka identificēšanai;
 - c) nosaukums un cita kontaktinformācija attiecībā uz:
 - i) biroju, kas ir atbildīgs par prasījuma novērtējumu, un, ja atšķiras;
 - ii) biroju, kurā var iegūt sīkāku informāciju par prasījumu vai iespējām apstrīdēt maksāšanas pienākumu.
2. Prasījuma piedziņas pieprasījumam var pievienot citus ar prasījumu saistītus dokumentus, ko izdevusi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts.

30. pants

Piedzīņas pieprasījuma izpilde

1. Pieprasījuma saņēmēja iestādes valstī veicamas piedziņas nolūkiem jebkuru prasījumu, par kuru ir iesniegts piedziņas pieprasījums, traktē kā attiecīgās valsts prasījumu, ja vien šajā nolīgumā nav noteikts citādi. Pieprasījuma saņēmēja iestāde izmanto pilnvaras un procedūras, kas minētajā valstī paredzētas šādiem pieprasījumiem saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ja vien šajā nolīgumā nav noteikts citādi.

Pieprasījuma saņēmēja iestādes valsts pienākums nav piešķirt attiecībā uz tādiem prasījumiem, kuru piedziņa ir pieprasīta, tādas pašas priekšrocības, ko piešķir līdzīgiem prasījumiem, kuri radušies pieprasījuma saņēmēja iestādes valstī, ja vien nepastāv citāda vienošanās vai ja vien minētās valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi. Valsts, kas, īstenojot šo nolīgumu, piešķir priekšrocības prasījumiem, kuri radušies citā valstī, nedrīkst atteikt tādu pašu priekšrocību piešķiršanu tādiem pašiem vai līdzīgiem citu Savienības dalībvalstu prasījumiem ar tādiem pašiem nosacījumiem.

Pieprasījuma saņēmēja iestādes valsts prasījumu piedzen savas valsts valūtā.

2. Pieprasījuma saņēmēja iestāde ar pienācīgu rūpību informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par jebkādu rīcību, ko tā veic saistībā ar piedziņas pieprasījumu.

3. No tā datuma, kad ir saņemts piedziņas pieprasījums, pieprasījuma saņēmēja iestāde iekasē procentus par kavētu maksājumu saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir piemērojami savas valsts prasījumiem.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde, kuras normatīvie un administratīvie akti to pieļauj, dod parādniekam laiku samaksai vai atļauj maksāt pa daļām, un šajā sakarā tā var iekasēt procentus. Tā par jebkādu šādu lēmumu informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi.

5. Neskarot 37. panta 1. punktu, pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta pieprasījuma iesniedzējai iestādei saistībā ar prasījumu piedzītās summas un šā panta 3. un 4. punktā minētos procentus.

31. pants

Domstarpības

1. Domstarpības saistībā ar prasījumu, sākotnējo izpildes instrumentu pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī vai vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmēja iestādes valstī, un domstarpības attiecībā uz paziņojuma, ko iesniegusi pieprasījuma iesniedzēja iestāde, derīgumu, ir pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts kompetento struktūru kompetencē. Ja piedziņas procedūras laikā prasījumu, sākotnējo instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, vai vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmēja iestādes valstī, apstrīd kāda ieinteresētā persona, tad pieprasījuma saņēmēja iestāde minēto personu informē par to, ka tai prasījums ir jāapstrīd pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts kompetentajā struktūrā saskaņā ar tur spēkā esošajiem tiesību aktiem.

2. Domstarpības saistībā ar izpildes pasākumiem, kas veikti pieprasījuma saņēmēja iestādes valstī, vai saistībā ar paziņojuma, ko iesniegusi pieprasījuma saņēmēja valsts iestāde, derīgumu izskata minētās valsts kompetentā struktūra saskaņā ar savas valsts normatīvajiem aktiem.

3. Ja ir saņemts 1. punktā minētais iesniegums, pieprasījuma iesniedzēja iestāde par to informē pieprasījuma saņēmēju iestādi un norāda, ciktāl prasījums nav apstrīdēts.

4. Tiklīdz pieprasījuma saņēmēja iestāde ir saņēmusi 3. punktā minēto informāciju vai nu no pieprasījuma iesniedzējas iestādes, vai no ieinteresētās personas, tā aptur izpildes procedūru attiecībā uz prasījuma apstrīdēto daļu, gaidot kompetentās struktūras lēmumu šajā jautājumā, ja vien pieprasījuma iesniedzēja iestāde nepieprasa citādu rīcību saskaņā ar šā punkta trešo daļu.

Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma vai ja to par nepieciešamu uzskata pieprasījuma saņēmēja iestāde un neskarot 33. pantu, pieprasījuma saņēmēja iestāde var veikt nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu piedziņu, ciktāl to atļauj piemērojamie normatīvie akti.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde var saskaņā ar savā valstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi lūgt pieprasījuma saņēmēju iestādi piedzīt apstrīdēto prasījumu vai apstrīdēto prasījuma daļu, ciktāl to atļauj pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse. Jebkuru šādu lūgumu motivē. Pēc tam, ja apstrīdēšanas rezultāts ir labvēlīgs parādniekam, pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir jāatlīdzina visas piedzītās summas un jebkāda pienācīgā kompensācija saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Ja pieprasījuma iesniedzējas valsts un pieprasījuma saņēmējas valsts starpā ir uzsākta savstarpējās vienošanās procedūra un procedūras iznākums var ietekmēt prasījumu, kura piedziņā ir prasīta palīdzība, piedziņas pasākumus aptur vai izbeidz līdz minētās procedūras pabeigšanai, ja vien prasījums nav saistīts ar tūlītējas steidzamības gadījumu krāpšanas vai maksātnespējas dēļ. Ja piedziņas pasākumus aptur vai izbeidz, piemēro otro daļu.

32. pants

Palīdzības piedziņā pieprasījuma grozīšana vai atsaukšana

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma saņēmēju iestādi par jebkādiem turpmākiem tās piedziņas pieprasījuma grozījumiem vai par sava pieprasījuma atsaukšanu, norādot grozīšanas vai atsaukšanas iemeslus.
2. Ja pieprasījuma grozīšanas iemesls ir 31. panta 1. punktā minētās kompetentās struktūras lēmums, tad pieprasījuma iesniedzēja iestāde pārsūta šo lēmumu kopā ar pārskatīto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī. Tad pieprasījuma saņēmēja iestāde veic turpmākus piedziņas pasākumus, pamatojoties uz pārskatīto instrumentu.

Piedziņas vai nodrošināšanas pasākumus, kuri jau veikti, pamatojoties uz sākotnējo vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, var turpināt, pamatojoties uz pārskatīto instrumentu, ja vien pieprasījuma grozījuma iemesls nav sākotnējā instrumenta, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, vai sākotnējā vienotā instrumenta, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, nederīgums.

Šā nolīguma 29. un 31. pantu piemēro pārskatītajam instrumentam.

33. pants

Nodrošināšanas pasākumu pieprasījums

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma, ja to atļauj tās valstī spēkā esošie tiesību akti un saskaņā ar savu administratīvo praksi, veic nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu piedziņu gadījumā, ja prasījums vai instruments, kas atļauj piedziņu pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, pieprasījuma iesniegšanas laikā ir apstrīdēts vai ja prasījumam vēl nav instrumenta, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, ciktāl nodrošināšanas pasākumi līdzīgā situācijā ir iespējami saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts tiesību aktiem un administratīvo praksi.

Dokumentu, kas sastādīts, lai atļautu veikt nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, un kas attiecas uz prasījumu, kuram ir pieprasīta savstarpēja palīdzība, pievieno pieprasījumam veikt nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, ja šāds dokuments ir pieejams. Šim dokumentam nav nepieciešams nekāds cits atzīšanas, papildināšanas vai aizstāšanas akts pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī.

2. Nodrošināšanas pasākumu pieprasījumam var pievienot citus ar prasījumu saistītus dokumentus.

34. pants

Noteikumi, kas reglamentē nodrošināšanas pasākumu pieprasījumu

Lai nodrošinātu 33. panta piemērošanu, *mutatis mutandis* piemēro 27. panta 2. punktu, 30. panta 1. un 2. punktu, 31. pantu un 32. pantu.

35. pants

Pieprasījuma saņēmējas iestādes pienākumu noilgums

1. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma sniegt 27. līdz 33. pantā paredzēto palīdzību, ja prasījuma piedziņa parādnieka stāvokļa dēļ radītu nopietnas ekonomiskas vai sociālas grūtības pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, ciktāl šajā valstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse atļauj šādu izņēmumu attiecībā uz valsts iekšējiem prasījumiem.

2. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma sniegt 22. un 24. līdz 33. pantā paredzēto palīdzību, ja sākotnējais palīdzības pieprasījums, ievērojot 22., 24., 25., 27. vai 33. pantu, ir par prasījumiem, kuri ir vecāki par 5 gadiem, sākot no prasījuma termiņa pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī līdz sākotnējā palīdzības pieprasījuma datumam.

Tomēr gadījumos, kad prasījums vai sākotnējais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, ir apstrīdēts, uzskata, ka 5 gadu laikposms sākas tajā brīdī, kad pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī ir konstatēts, ka prasījumu vai instrumentu, kas atļauj izpildi, vairs nevar apstrīdēt.

Turklāt gadījumos, ja pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts ir devusi atļauju atlikt maksājumu vai maksājumu plānu, uzskata, ka 5 gadu laikposms sākas tajā brīdī, kad ir beidzies kopējais maksāšanai atvēlētais laikposms.

Tomēr šādos gadījumos pieprasījuma saņēmējas iestādes pienākums nav sniegt palīdzību attiecībā uz tādiem prasījumiem, kuri ir vecāki par 10 gadiem, sākot no prasījuma termiņa pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī.

3. Valstij nav pienākuma sniegt palīdzību, ja kopējā summa prasījumiem, uz ko attiecas šis nolīgums un par ko ir pieprasīta palīdzība, ir mazāka par EUR 1 500.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem.

36. pants

Jautājumi saistībā ar noilgumu

1. Jautājumus saistībā ar noilgumu reglamentē vienīgi pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī spēkā esošie tiesību akti.

2. Saistībā ar noilguma termiņu apturēšanu, pārtraukšanu vai pagarināšanu jebkādi rīcībai, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde veikusi vai kas veikta tās uzdevumā prasījumu piedziņas nolūkā atbilstoši palīdzības pieprasījumam un kā rezultātā ir apturēti, pārtraukti vai pagarināti noilguma termiņi saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ir tādas pašas sekas pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, ar nosacījumu, ka attiecīgās sekas ir paredzētas pēdējās minētās valsts tiesību aktos.

Ja noilguma termiņa apturēšana, pārtraukšana vai pagarināšana nav iespējama saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, tad jebkādu tādu rīcību, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde veikusi vai kas veikta tās uzdevumā prasījumu piedziņas nolūkā atbilstoši palīdzības pieprasījumam un kā rezultātā noilguma termiņš būtu apturēts, pārtraukts vai pagarināts saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes tiesību aktiem gadījumā, ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde minēto rīcību būtu veikusi savā valstī vai tā tur būtu veikta tās uzdevumā, uzskata par veiktu pēdējā minētajā valstī, ciktāl runa ir par šādām sekām.

Pirmā un otrā daļa neskar pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts tiesības veikt pasākumus, kuru rezultātā noilguma laikposmi tiek apturēti, pārtraukti vai pagarināti saskaņā ar minētajā valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde informē viena otru par rīcību, kura aptur, pārtrauc vai pagarina prasījuma, kuram pieprasīta piedziņa vai nodrošināšanas pasākumi, noilguma termiņu, vai kurai varētu būt šādas sekas.

37. pants

Izmaksas

1. Papildus 30. panta 5. punktā minētajām summām pieprasījuma saņēmēja iestāde cenšas no attiecīgās personas piedzīt un paturēt izmaksas, kas tai radušās saistībā ar piedziņu, saskaņā ar tās valstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.
 2. Valstis atsakās no visām prasībām vienai pret otru par tādu izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās saistībā ar palīdzību, kuru tās sniedz viena otrai, ievērojot šo nolīgumu.
- Tomēr, ja piedziņa rada īpašu problēmu, ir saistīta ar lielu izmaksu summu vai ir saistīta ar organizēto noziedzību, pieprasījuma iesniedzēja un saņēmēja iestāde var vienoties par īpašu atlīdzināšanas kārtību konkrētajos gadījumos.
3. Neatkarīgi no 2. punkta, pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts ir atbildīga pieprasījuma saņēmējas iestādes valstij par jebkādām izmaksām un jebkādiem zaudējumiem, kas radušies nepamatotas rīcības rezultātā, ciktāl ir skarta prasījuma būtība vai pieprasījuma iesniedzējas iestādes instrumenta, kas atļauj izpildes un/vai nodrošināšanas pasākumus, derīgums.

4. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi attiecībā uz visiem piedziņas palīdzības pieprasījumu veidiem

38. pants

Valodu izmantošana

1. Visus palīdzības pieprasījumus, standarta paziņojumu veidlapas un vienotos instrumentus, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, nosūta pieprasījuma saņēmējas iestādes valsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām vai tiem pievieno tulkojumu šajā valodā. Tas, ka konkrētas to daļas ir citā valodā nekā oficiālā valoda vai viena no oficiālajām valodām, neietekmē to derīgumu vai procedūras derīgumu, ja minētā cita valoda ir valoda, par ko attiecīgās valstis ir vienojušās.
2. Dokumentus, kuriem ir prasīta paziņošana saskaņā ar 25. pantu, var pieprasījuma saņēmējai iestādei nosūtīt pieprasījuma iesniedzējas iestādes valsts oficiālajā valodā.
3. Ja pieprasījumam pievieno citus dokumentus, kas nav minēti 1. un 2. punktā, pieprasījuma saņēmēja iestāde vajadzības gadījumā var pieprasījuma iesniedzējai iestādei lūgt iesniegt šādu dokumentu tulkojumu pieprasījuma saņēmējas iestādes valsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai jebkurā citā valodā, par ko attiecīgās valstis ir vienojušās.

39. pants

Statistikas dati

Līdz katra gada 30. jūnijam Puses Apvienotajai komitejai elektroniski paziņo sarakstu ar statistikas datiem par šīs sadaļas piemērošanu.

40. pants

Standarta veidlapas un saziņas veidi

1. Informācijas pieprasījumi, ievērojot 22. panta 1. punktu, paziņošanas pieprasījumi, ievērojot 25. panta 1. punktu, piedziņas pieprasījumi, ievērojot 27. panta 1. punktu, vai nodrošināšanas pasākumu pieprasījumi, ievērojot 33. panta 1. punktu, un statistikas datu paziņošana, ievērojot 39. pantu, notiek elektroniski, izmantojot standarta veidlapas, ja vien tas nav neiespējams tehnisku iemeslu dēļ. Pēc iespējas šīs veidlapas izmanto arī visā turpmākajā saziņā saistībā ar pieprasījumu.

Vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējas iestādes valstī, dokumentu, kas atļauj nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma iesniedzējas iestādes valstī, un citus dokumentus, kas minēti 29. un 33. pantā, arī nosūta elektroniski, ja vien tas nav neiespējams tehnisku iemeslu dēļ.

Attiecīgā gadījumā standarta veidlapām var pievienot ziņojumus, iesniegumus un jebkādus citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem, ko arī nosūta elektroniski, ja vien tas nav neiespējams tehnisku iemeslu dēļ.

Standarta veidlapas un elektronisku saziņu var izmantot arī informācijas apmaiņai saskaņā ar 23. pantu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro informācijai un dokumentācijai, kas iegūta, ierēdņiem esot klāt citas valsts administratīvajos birojos vai piedaloties administratīvajās pārbaudēs citā valstī saskaņā ar 24. pantu.

3. Ja saziņa nenotiek elektroniski vai izmantojot standarta veidlapas, tas neietekmē palīdzības pieprasījuma izpildes laikā iegūtās informācijas vai veikto pasākumu derīgumu.

4. Elektroniskais sakaru tīkls un standarta veidlapas, kas ir pieņemtas šā nolīguma īstenošanai, var izmantot arī palīdzībai piedziņā attiecībā uz citiem prasījumiem, kas nav minēti 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja šāda palīdzība piedziņā ir iespējama saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem juridiski saistošiem instrumentiem par administratīvo sadarbību starp valstīm.

5. Kamēr un ciktāl Apvienotā komiteja nav pieņēmusi detalizētus noteikumus šīs sadaļas īstenošanai, kompetentās iestādes izmanto tos noteikumus, ieskaitot standarta veidlapas, kas pašlaik ir pieņemti, īstenojot Padomes Direktīvu 2010/24/ES ⁽¹⁾, un šim nolūkam uzskata, ka termins "dalībvalsts" ietver Norvēģiju.

Neatkarīgi no iepriekšējās daļas, pieprasījuma saņēmējas iestādes valsts izmanto euro valūtu piedzīto summu nosūtīšanai uz pieprasījuma iesniedzēju valsti, ja vien attiecīgās valstis nevienojas citādi. Valstis, kuru oficiālā valūta nav euro, vienojas ar Norvēģiju par valūtu, kurās tiks nosūtītas piedzītās summas, un to paziņo Apvienotajai komitejai.

IV SADAĻA

ĪSTENOŠANA UN PIEMĒROŠANA

41. pants

Apvienotā komiteja

1. Ar šo Puses izveido Apvienoto komiteju, kurā piedalās Pušu pārstāvji. Apvienotā komiteja nodrošina šā nolīguma pareizu darbību un īstenošanu.
2. Apvienotā komiteja sagatavo ieteikumus šā nolīguma mērķu sekmēšanai un pieņem lēmumus:
 - a) kas nosaka informācijas, uz ko attiecas 11. pantā minētā automātiskā apmaiņa, sniegšanas biežumu, praktiskus pasākumus un konkrētas kategorijas;
 - b) ar ko izskata informācijas automātiskās apmaiņas rezultātus katrai kategorijai, kas noteikta, ievērojot a) punktu, lai nodrošinātu, ka šāda veida apmaiņa notiek tikai tad, ja tā ir visefektīvākais informācijas apmaiņas līdzeklis;
 - c) kas nosaka jaunas tādas informācijas kategorijas, kuras apmaiņa paredzēta, ievērojot 11. pantu, ja automātiskā apmaiņa ir visefektīvākais sadarbības veids;
 - d) ar ko pieņem standarta veidlapas informācijas nosūtīšanai, ievērojot 21. panta 1. punktu un 40. panta 1. punktu;
 - e) kas nosaka, ko nosūta, izmantojot CCN/CSI tīklu vai citus līdzekļus;
 - f) par to finansiālo iemaksu un tās maksāšanas kārtību, kas Norvēģijai jāiemaksā Savienības vispārējā budžetā saistībā ar izmaksām, kuras rada Norvēģijas dalība Eiropas informācijas sistēmās, ņemot vērā d) un e) punktā minētos lēmumus;
 - g) ar ko pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz praktiskiem pasākumiem kontaktu organizēšanai starp centrālajiem koordinācijas birojiem un koordinācijas departamentiem, kas minēti 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

- h) kas nosaka praktiskus pasākumus centrālo koordinācijas biroju starpā 4. panta 5. punkta īstenošanai;
 - i) ar ko pieņem īstenošanas noteikumus piedzenamo summu konvertēšanai un piedzīto summu pārsūtīšanai;
 - j) ar ko pieņem 5. pantā minētā pakalpojumu līmeņa nolīguma noslēgšanas procedūru;
 - k) ar ko groza šajā nolīgumā ietvertās atsauces uz Savienības un Norvēģijas tiesību aktiem.
3. Apvienotā komiteja darbojas pēc vienprātības principa. Apvienotās komitejas lēmumi Pusēm ir saistoši. Apvienotā komiteja pati pieņem savu reglamentu.
4. Apvienotā komiteja sanāk vismaz reizi divos gados. Ikviena Puse var pieprasīt sanāksmes organizēšanu. Apvienoto komiteju pārmaiņus vada abas Puses. Sanāksmes datumu un laiku, kā arī darba kārtību nosaka, Pusēm vienojoties.
5. Ja Puse vēlas šo nolīgumu pārskatīt, tā var iesniegt priekšlikumu Apvienotajai komitejai, kura sagatavo ieteikumus, jo īpaši par sarunu sākšanu saskaņā ar Pušu starptautisko sarunu noteikumiem.

42. pants

Domstarpību noregulēšana

Jebkuras domstarpības starp Pusēm par šā nolīguma interpretēšanu vai piemērošanu risina, apspriežoties Apvienotajā komitejā. Puses iesniedz visu informāciju, kas nepieciešama rūpīgai jautājuma izvērtēšanai Apvienotajā komitejā ar nolūku noregulēt domstarpības.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

43. pants

Teritoriālā darbības joma

Šo nolīgumu piemēro Norvēģijas teritorijā, kas noteikta 1. līdz 2. pantā Norvēģijas 2009. gada 19. jūnija Likumā Nr. 58 par pievienotās vērtības nodokli, un teritorijās, kurās piemēro Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un ievērojot minētajos Līgumos izklāstītos nosacījumus, izņemot Direktīvas 2006/112/EK 6. pantā minētās teritorijas.

44. pants

Stāšanās spēkā, darbības ilgums un izbeigšana

1. Puses apstiprina šo nolīgumu saskaņā ar savām iekšējām juridiskajām procedūrām.
2. Nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc datuma, kurā Puses paziņojušas viena otrai par 1. punktā minēto iekšējo juridisko procedūru pabeigšanu.
3. Šis nolīgums ir spēkā nenoteiktu laiku. Ikviena Puse var otrai Pusei rakstiski paziņot par savu nodomu izbeigt šo nolīgumu. Izbeigšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc paziņošanas datuma.
4. Paziņojumus, kas izdarīti saskaņā ar šo pantu, Savienības gadījumā nosūta Savienības Padomes Ģenerālskretariātam un Norvēģijas gadījumā – Ārlietu ministrijai.

45. pants

Pielikums

Šā nolīguma pielikums ir tā sastāvdaļa.

46. pants

Saikne ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai režīmiem starp valstīm

Šā nolīguma noteikumiem ir priekšroka salīdzinājumā ar jebkādu divpusēju vai daudzpusēju juridiski saistošu instrumentu noteikumiem administratīvās sadarbības, krāpšanas apkarošanas un PVN prasījumu piedziņas jomā, kas noslēgti starp Savienības dalībvalstī(-īm) un Norvēģiju, ciktāl pēdējie minētie noteikumi nav saderīgi ar šī nolīguma noteikumiem.

47. pants

Autentiskais teksts

Šis nolīgums ir sagatavots divos oriģināleksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovēņu, slovāku, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un norvēģu valodā; visi šie teksti ir vienlīdz autentiski.

48. pants

Šā nolīguma attiecināšana uz jaunām Savienības dalībvalstīm

Ja kāda valsts kļūst par Savienības dalībvalsti, nolīguma tekstu jaunās dalībvalsts valodā, ko noteikusi Savienības Padome, autentificē Savienības un Norvēģijas vēstuļu apmaiņā.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenhatalcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Għar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge
For Kongeriket Norge

PIELIKUMS

Saraksts ar preču un pakalpojumu piegādēm, kam piemēro 7. panta 4. punktu:

- 1) importētasniecīgasvērtībaspreces (Padomes Direktīvas 2009/132/EK ⁽¹⁾ 23. pants);
- 2) pakalpojumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu (Direktīvas 2006/112/EK 47. pants);
- 3) telekomunikāciju pakalpojumi, radio un televīzijas apraides pakalpojumi un elektroniski sniegti pakalpojumi (šā nolīguma 3. panta t) punkts).

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2009/132/EK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu (OV L 292, 10.11.2009., 5. lpp.).